

“Ο Πασάς πλησίασε τον ηγούμενο και ζητούσε να κοινωνήσει”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός ιστοτόπος της **Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσης** δημοσιεύει κείμενο του περιοδικού “**Η Δράσις μας**” από το τεύχος του **Δεκεμβρίου 1984** υπό τον τίτλο “Τα Χριστούγεννα του Οσμάν Πασά”:

«Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἔξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε...».

Ο Ιωσήφ ἔμεινε καθηλωμένος στη θέση του. Κάποιος ἄγγελος, σταλμένος ἀπὸ τὸ Θεό, συνόδευε τὴ φτωχικὴ του λειτουργία;

... **Μα, ὅταν γύρισε τὸ κεφάλι του εἶδε με ἐκπληξὴ καὶ ἀγανάκτηση τὸν Οσμάν Πασά νὰ ψέλνει.** «Ε! Ὅχι κι ἔτσι!...» σκέφτηκε. «Κύριε... Κύριε...». Μια σκέψη ὅμως τὸν ησύχασε. «Ίσως νὰ ναι γιος ἐξομότη καὶ ἔμαθε ἀπὸ μικρὸς νὰ ψέλνει τὴ λειτουργία. Ίσως θὰ μπορούσε καὶ πάλι νὰ ἐκχριστιανισθεῖ». Καὶ συνέχισε τὴν ιεροτελεστία. Ἐφτασε καὶ ἡ ὥρα τῆς Θείας Μεταλήψεως. Ο Ιωσήφ με βαθιὰ εὐλάβεια καὶ συγκίνηση προσευχόταν.

«Ίδού, βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν...».

«Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ...». «Ευλογεῖτε ἅγιοι ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, θρόνοι, κυριότητες, ἐξουσίαι...» Καί, τότε, ὦ! τότε ο... **Πασάς πλησίασε τον ηγούμενο και ζητούσε να... κοινωνήσει.**

Το αἷμα του Ἰωσήφ ἀνέβηκε στο κεφάλι. Πῶς να ἀνεχθεῖ τὴ βεβήλωση; «Αὐτό που ζητάς, Πασά, δε θα γίνει ποτέ» του εἶπε σταθερά. Ο πασάς ἐπέμενε. Μία δυνατὴ πάλῃ ἀρχισε μεταξύ τους.

Ο ἱερεὺς του Θεοῦ ὅμως εἶχε πάρει τὴν ἀπόφαση.

«Καλύτερος ὁ θάνατος ἀπὸ τὴ βεβήλωση. Ἀς βάψει τὸ αἷμα του τὸ Ἅγιο Θυσιαστήριον...».

Τότε... **αφαιρεί ὁ Πασάς τὸ σαρίκι του, πλούσια μαλλιά χύθηκαν στους ὤμους του.** Ἀπὸ τὸν κόλπο του βγάζει ἓνα διπλωμένο χαρτί. Ἦταν πιστοποιητικὸ με τὴν υπογραφή του Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ. **Ὁ αείμνηστος Γρηγόριος ὁ Ε΄ πιστοποιούσε ὅτι ὁ Χατζή Οσμάν πασάς ἦταν ὁ γραμματεὺς τῶν πατριαρχείων.** Ὁ Πρωτοσύγγελλος Βασίλειος.

Ἐγινε μικρὴ σιωπὴ. **Γεμάτος κατάπληξη ὁ ηγούμενος,** γύρισε καὶ κοίταξε τὸν Οσμάν. Τὸ πρόσωπό του, εἶχε πάρει τώρα μορφή ἁγίου.

«Ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ, ἰλάσθητί μοι τῶ ἀμαρτωλῶ» ψιθύρισε ὁ Βασίλειος.

Μετάλαβαν **τὰ Ἄχραντα Μυστήρια καὶ ἀνέβηκαν στὸν μουσαφίρ οντά** νὰ πάρουν καφέ.

Σημείωση: Ὁ Σουλτάνος Μαχμούτ μισοῦσε τοὺς Γενίτσαρους. Ὄταν ὁ Πατριάρχης του παραπονέθηκε γιὰ τοὺς Γενίτσαρους τῆς Κρήτης ὅτι καταπιέζουν τοὺς χριστιανούς, ὁ Μαχμούτ του ζήτησε νὰ του υποδείξει ἄνθρωπο, πού νὰ τὰ καταφέρει. Γιατί ὅποιον ἐστελνε, γινόταν ἓνα με τοὺς Γενίτσαρους. Τότε, στὴ Σύνοδο, που κάλεσε ὁ Γρηγόριος, ὁ Πρωτοσύγγελλος Βασίλειος πρότεινε: «Εγὼ θα πάω Παναγιώτατε, στὴν Κρήτη». Καὶ πήγε σαν Χατζή Οσμάν πασάς «γιὰ νὰ λυτρώσει τοὺς Χριστιανούς ἀπὸ τὴν κόλαση τῶν Γενιτσάρων».

Τὸ 1815, ὁ ευμετάβολος Μαχμούτ τὸν ἀνακάλεσε. Καὶ τότε ὁ Βασίλειος ναύλωσε ἓνα καράβι καὶ ἔκανε πανιά γιὰ τὸν Ἄθω.

Εκεί έζησε μέχρι τα βαθιά του γεράματα, μία ζωή αυταπάρησης και θυσίας για το Θεό.

Το συναρπαστικό αυτό περιστατικό, μας αποκαλύπτει μία ακόμη πτυχή της προσφοράς της Εκκλησίας στο υπόδουλο γένος (ίδε Νικ. Π. Ανδριώτη, Κρυπτοχριστιανικά κείμενα, σ.σ. 199-209 όπου το παραπάνω ιστορικό γεγονός σε δύο παραλλαγές).

**Από το περιοδικό «Η Δράσις μας»
τεύχ. Δεκεμβρίου 1984**

ΠΗΓΗ: xfd.gr

ΦΩΤΟ: ellinwnparadosi.blogspot.com